

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10153/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., оштина ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Раденко Главоњић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Ивањици, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 10/24 од 24.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 10/24 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу ПРР 3/23 од 16.10.2023. године, у ставу 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је обавезана тужена да тужиоцу по основу накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку Основног суда у Ивањици И-5910/13 исплати износе за које је одређено принудно извршење решењем о извршењу Основног суда у Ивањици И 5910/13 од 03.01.2014. године, и то појединачне месечне износе са припадајућим каматама како је то ближе наведено у овом делу изреке пресуде. У ставу 2. изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ из ..., па је обавезана тужена да тужиоцу по основу накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку Основног суда у Ивањици И-5910/13 исплати износе за које је одређено принудно извршење решењем о извршењу Основног суда у Ивањици И 5910/13 од 03.01.2014. године, и то појединачне месечне износе са припадајућим каматама како је то ближе наведено у овом делу изреке пресуде. У ставу 3. изреке обавезана је тужена да тужиоцима као солидарним повериоцима по основу накнаде имовинске штете изазване повредом правца на суђење у разумном року у поступку Основног суда у Ивањици И-5910/13 исплати на име трошкова извршног поступка за које је одређено принудно извршење решењем о извршењу Основног суда у Ивањици И-5910/13 од 03.01.2014. године износ од 55.192,00 динара. У ставу 4. изреке обавезана је тужена да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.875,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 10/24 од 24.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставу 1. изреке (осим у делу одлуке о камати), у ставу 2. изреке (осим у делу одлуке о камати), у ставу 3. изреке и у ставу 4. изреке. Преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става 1. и става 2. у делу одлуке о камати, тако што је обавезана тужена да тужиоцима на све досуђене износе као у изреци побијане пресуде под 1. и 2., плати законску затезну камату почев од 27.08.2020. године, па до исплате. Одбијени су као неосновани захтеви тужилаца да им тужена на појединачне месечне износе досуђене као у изреци побијане пресуде под 1. и 2. плати законску затезну камату од доспелости сваког појединачног износа ближе наведених у изреци побијане пресуде под 1. и 2., па до 26.08.2020. године. Одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија тужилаца изјављена је против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о камати на главно потраживање. У конкретном случају, одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродавне за дозвољеност ревизије, па у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром на то да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗППа, у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

Како ревиденти нису предложили да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. ЗППа, Врховни суд није испитивао испуњеност услова за дозвољеност ревизије из те законске одредбе.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић